

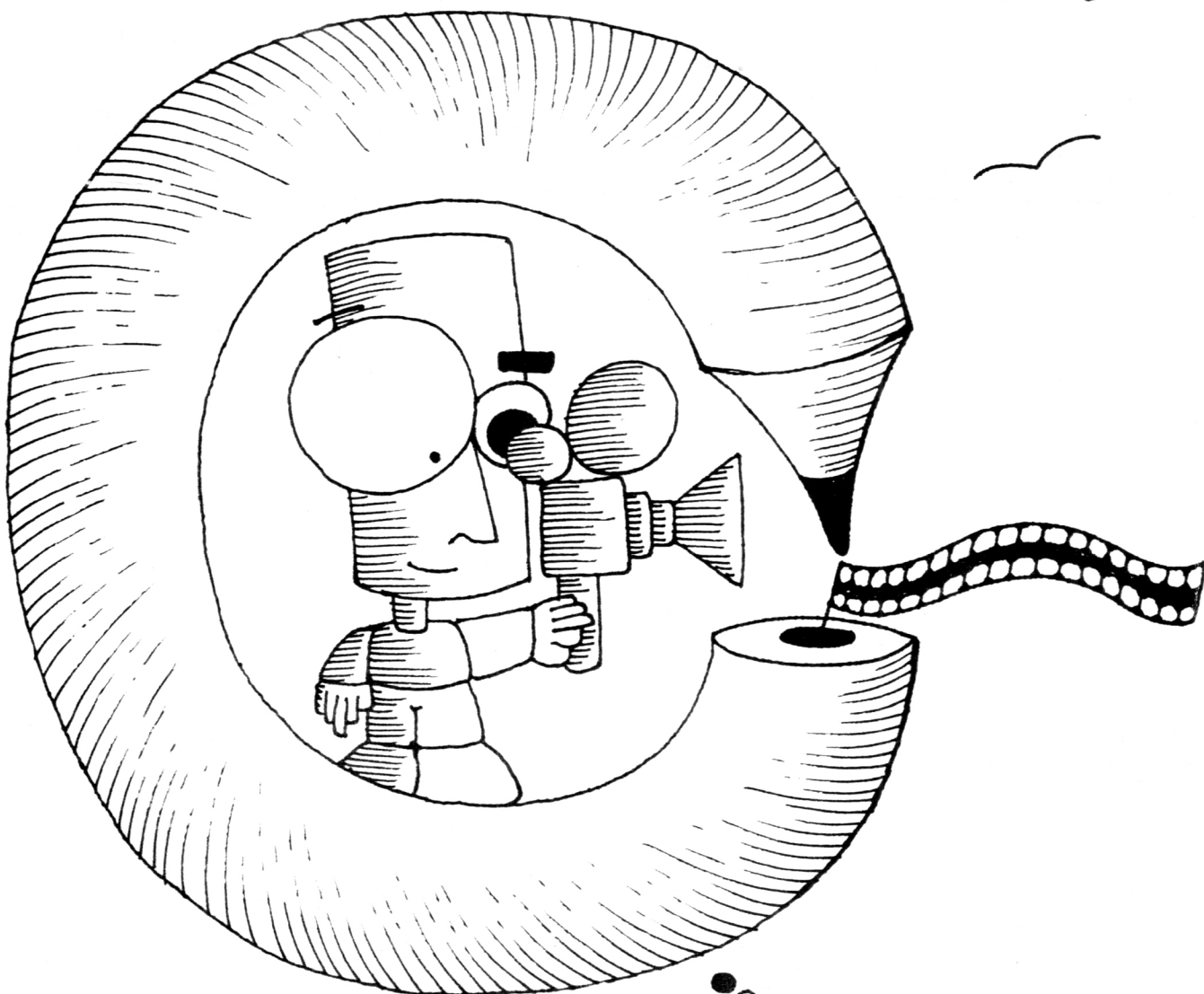
سینما/باز

انجمن
سینمایی
جوانان
ایران

سال دوم نشریه داخلی ۷۸/۳/۱۷

۶

© ۱۳۵۷

برجک، یایک نمایشنامه رادیویی!

فیلم برجک را دیدم و یا بهتر است بگویم شنیدم، چراکه در ۲۵ دقیقه از این فیلم شما گفتگوی یک سرباز و یک دختر خردسال را می‌شنوید! یکی از اساسی‌ترین نشانه‌های سینما در این فیلم به طرز بسیار ابتدایی بی‌مصرف می‌ماند، فقر تصویری بزرگترین مشکل این فیلم است. اما باید اعتراف کرد که عنوان بندی فیلم دارای خلاقیت‌های سینمای هنرست. بکارگیری خوب صدا - تصویر و تدوین در تیتراژ جالب توجه است مخصوصاً تغییر افکت صدا.

ویژگی‌های این فیلم به غیر از موضوع (که البته رادیویی است) هیچ کمکی به هنر سینما توگراف که یکی از شعارهای سینمای آینده است نمی‌کند. تصاویری که از برجک در اول فیلم که ظاهراً باکرین گرفته شده است در کل فیلم از بین می‌رود، فیلم بعد از ۵ دقیقه دارای ریتم یکنواخت و حرکت و تداوم آن از دست فیلمساز جوان خارج می‌شود.

از لحاظ متن کلیشه‌های تکراری مانند خردسالی که عاقل‌تر از یک آدم بزرگ نشان داده می‌شود از واقع‌بینی بدور است، سرباز ۲۰ ساله‌ای که با یک آینه بازی می‌کند آنهم بعد از دیدن عکسهای داخل کیفش و بدتر از آن با یک بازی تصنعی در فیلم کوتاه جای شگفتی دارد. تکرار بیش از ۳۰ بار جمله (چی گفتی؟) که بین سرباز و کودک اتفاق می‌افتد آنهم در فاصله کمی که برجک با پنجره دارد بسیار خسته کننده است.

به هر حال این فیلم با تمام مسائلی که در بالا آورده شد با استقبال بی‌نظیری روبرو گردید چراکه تمام حاضرین در سالن با چشمانی باز و گوش‌های تیز این فیلم را تماشا کردند. اما من نه: بعد از ۵ دقیقه از فیلم چشمانم را بستم و مانند یک غایب این فیلم را شنیدم!

ح - حساس

سفر خوش آقای راننده

مشخص‌ترین ویژگی فیلم سفر خوش آقای راننده جسارت در موضوع و صمیمیت در بیان آن است. دستمایه قرارداد چینی موضوعی آنهم با شیوه تولید فیلم کوتاه واقعاً جسارت می‌خواهد.

کارگردان فیلم با مهارت تمام توانسته از حداقل امکانات و ابزارهای سینمایی و استفاده از عواملی غیر حرفه‌ای فیلمی گرم و روان و خوش ساخت بسازد. و شاید به طرز بتوان گفت، شجاعت و جسارتش همانند شخصیت فیلم که می‌خواهد اتومبیلش را بدون ترمز به مقصد براند نمود پیدا می‌کند. و گفتیم صمیمیت در بیان. اینکه فیلمساز خودش و داشته‌هایش را بدون ادعا در این فیلم محک می‌زند و می‌داند که عرصه فیلم کوتاه، عرصه تجربه، شناخت و صداقت است... که متأسفانه بعضی از فیلمسازان فیلم کوتاه این میدان را به اشتباه، جولانگاهی برای عرضه دنیای توهمات ذهنی خود می‌دانند که فقط مصرف شخصی خودشان را دارد...

اما روی دیگر فیلم سفر خوش آقای راننده، نشان از تمایلات و دلبستگی

سازنده‌اش به سینمای حرفه‌ای از نوع حادثه‌ای آن احساس می‌شود، که البته این خواست هیچ اشکالی ندارد و تازه از منظری دیگر جای بسی خوشوقتی است که ساخت این فیلم با امکانات محدود و تنها با اتکا به ذوق و قریحه و خلاقیت خودجوش سازنده‌اش توانست به آن دسته از سازندگان اسم و رسم‌دار و پر ادعای سینمای حرفه‌ای، ظرفیت‌های گرم و زنده این نوع سینما را با همین بضاعت و امکانات داخلی نشان داده و گوشزد نماید.

رضا سبحانی

این استقبال شیرین و باشکوه یعنی موفقیت

سینمای آینده

حضور انبوه دانشجویان، هنرمندان و اقشار مختلف مردم در سینمای فلسطین یعنی موفقیت سینمای آینده.

در سی و یکمین برنامه نمایش فیلم کوتاه در سینما فلسطین، انبوهی از دانشجویان علاقه‌مند به فیلم کوتاه، هنرمندان عزیز و اقشار مختلف مردم، به تماشای فیلم‌های تولیدی انجمن سینمای جوانان گردآمده بودند. یعنی درخت سینمای آینده پر شکوفه شده است.

و اما "برجک"

شاهد احمدلو، از جمله فیلم‌سازان فعالی است که فیلم کوتاه می‌سازد. جوانی پر شور که من فیلم‌های خوبی همچون "سیاهی لشکر" و "چاری غمگین است" او را هرگز از یاد نمی‌برم. دارای روابط عمومی عالی و پدری مهربان که هم پای او و در کنار اوست.

"برجک" نام آشنایی است هم برای تماشاگران سینمای آینده و هم برای آنهایی که خدمت کرده‌اند و یا در حال انجام وظیفه هستند. از مدتها پیش به همراه بولتن نمایش فیلم‌های کوتاه در سینما فلسطین، نگاتیوی در اختیار تماشاچیان قرار می‌گرفت که بر روی آن نوشته شده بود: "برجک". این نام یک فیلم است. و من بی‌صبرانه منتظر دیدنش بودم. هفته گذشته یعنی ۷۸/۲/۲۷ که بر روی بولتن شماره ۳، ۷۸/۲/۲۷ آمده است» من به

